008 - zondag 22 april 2001 1:16

Sunday 22 April 2001

zondag 22 april 2001 1:16
Zo,

Nummer 8 alweer. Sorry dat deze mail zo laat komt. Ik had gehoopt in de middag meer nieuws te ontvangen over Hans, maar helaas bleef dat uit. Pas rond 21.00 uur kreeg ik bericht van Hans zijn vader. Helaas liet mijn werk het toen niet meer toe, om gelijk te gaan mailen.
Wat de email betreft, was het vandaag een topdag. Ik mocht vandaag 14 emails van jullie ontvang. Ontzettend bedankt ! Morgen print ik ze allemaal uit en gaan ze in een grote enveloppe richting Hans. Aldaar zullen in 1 keer al jullie gelukswensen overkomen naar Hans en zijn ouders. Ik hoop dat jullie vooral zo doorgaan, zodat Hans t.z.t. veel terug kan lezen. Hans zijn ouders vinden dit een heel leuk idee, omdat Hans wel het onderwerp is, maar er nog niet zoveel van heeft kunnen meemaken omdat hij in narcose c.q. coma ligt.

Zoals ik al zei, Hans is het onderwerp, dus laten we daar over verder gaan.
Na regen komt zonneschijn. Maar wat komt er na zonneschijn ?
Ik denk dat het dan lichtjes gaat miezeren. Maar zolang dat niet veranderd in echte druppels, mogen we niet klagen.
Verwarrend ? Ik zal even uit de doeken doen, waar ik het over heb. Zoals jullie weten zijn er afgelopen middag röntgen foto's gemaakt. De uitslag daarvan was zeer positief. Toch wachten de artsen nog even met de geplande verandering met betrekking tot de beademing.
Hans is afgelopen dag ontzettend veel uit narcose geweest. Praten kan hij nog steeds niet, maar met pen en papier kan hij zich al aardig uit de voeten maken. Hans was zelfs zo wakker, dat ze hem vanavond met een slaappil zijn noodzakelijk rust hebben moeten geven.
Inmiddels is wel zeker, dat zolang Hans op de intensive care ligt, bezoek uitgesloten is. Pas als hij naar een 'normale' afdeling gaat, kunnen de bezoekjes gaan beginnen. Jullie horen daar t.z.t natuurlijk meer over. Wel heb ik begrepen dat de eerste kaarten zijn gearriveerd.

Dan nu de keerzijde van de medaille, ofwel de miezer na de zonneschijn. Lichamelijk mag Hans dan enorme sprongen vooruit maken, psychisch gaat het allemaal niet zo prettig. Hoe graag ik deze emails ook optimistisch zou willen houden, mijn plicht is om jullie de feiten te vertellen. Het feit is : eigenlijk gaat het botweg psychisch slecht met Hans. Hoewel vele van jullie weten, dat Hans capabel is om het een en ander te kunnen verwerken (waarvan wij zouden instorten) heeft ook Hans het nu even totaal gehad. Of dit een normale reactie is na zo'n ingreep, is mij onbekend. Er is mij ter oren gekomen, dat je precies hetzelfde uit een narcose ontwaakt, als dat je er in bent gegaan ***(zie onder)
Misschien heeft dat er dan wel mee te maken. Hans was behoorlijk gespannen ten tijde van zijn ambulance rit naar het ziekenhuis.

Toch mogen we absoluut niet getreurd zijn. De stappen die Hans vooruit gaat, zijn in verhouding met lotgenoten enorm groot. De verwachting was dat Hans minstens 10 dagen onder zeil zou blijven. Dat hij al weer zo snel bij positieven is, getuigd van een goede vooruitgang. Ook de overweging om Hans 'zelf' te laten ademen, zo kort na de ingreep, spreekt voor zich.
Ik denk dat het een gegronde en geoorloofde weersvoorspelling is, als ik zeg dat na de miezer de zon weer hoog aan de hemel zal staan.
Natuurlijk hopen we allemaal, dat deze dan zal schijnen als nooit tevoren.

*** Als de verpleging van het AMC mij c.q. ons meer zou kunnen vertellen over wat de psychische gang van zaken is bij zo'n ingreep en wat deze vorm van narcose met iemand doet, dan hoor ik dat graag. Alvast bedankt voor de moeite.

Tot nr. 9 maar weer,

Mike